

[Munch-Petersen.]

Udvalg af faa baade Repræsentanter for den nationale Arbejderkonference, der fandt Sted i Tinglev, og det saakaldte Aktionsudvalg, som blev nedsat her, samt fra den socialistiske Kampkonference, som fandt Sted i Røde Kro den 10. September, og fra denne Konferencens Kampudvalg.

Men der kan ikke være noget Haab om, at et Udvalg som det, der er foreslaaet nedsat her, selv om man formelt beslutter sig til ogsaa at lade nogle Arbejderrepræsentanter komme ind i det, skulde kunne undersøge Forholdene for Arbejderklassen i Sønderjylland paa tilfredsstillende Maade, og det er dette Spørgsmaal, der først og fremmest trænger til en Undersøgelse, hvad jo fremgik af Statsministerens Tale, idet han udførligt kunde gøre Rede for Erhvervenes Stilling i Sønderjylland, men kun havde meget lidt Anelse om den daarlige Stilling, som Arbejderklassen i Sønderjylland har. Der kunde altsaa være Grund til at undersøge Arbejderklassens Stilling nærmere, til at faa en nøjagtig Statistik over alle disse Forhold, men der er intet Haab om, at et Udvalg som det foreslaaede skulde kunne foretage en saadan Undersøgelse paa tilfredsstillende Maade, og derfor er der heller ingen Grund til at nedsætte et saadant Udvalg.

Det, der bør gennemføres, er en Kriselovgivning for den arbejdende Befolkning i Danmark. Vi har stillet en Række Forslag om saadanne Kriselove, og de er stillet efter saadanne Principper, at de automatisk vil hjælpe Befolkningen mest i de Landsdele, hvor den er mest betrængt. Altsaa blot Gennemførelsen af disse almindelige Kriselove vil betyde en forholdsmæssigt større Hjælp til de sønderjyske Landsdele end til andre Dele af Landet paa Grund af, at de er bygget op paa retfærdige Principper og altsaa kommer mest til Hjælp dèr, hvor Nøden er størst. Derfor vil det være tilstrækkeligt at gennemføre disse Kriselove for de arbejdsløse og for de mindre Landbrugere sammen med Kriseforanstaltninger for mindre Haandværkere og Fiskere; derved vil man ogsaa i særlig Grad komme den arbejdende Befolkning i Sønderjylland til Hjælp. Naturligvis maa man ogsaa sørge for Igangsættelse af Arbejde til tariffmæssig Betaling over hele Landet.

Vi er altsaa ikke for, at man skal komme Sønderjylland til Hjælp ved mere Politi og heller ikke ved en ny Politiinspektør, men derimod ved effektive Foranstaltninger for den arbejdende Befolkning i hele Landet.

Schmidt: Det Spørgsmaal, der her behandles, er jo, om der skal nedsættes et Udvalg til Undersøgelse af de økonomiske Tilstande i de nye Landsdele eller ej. Spørgsmaalet er altsaa ikke, hvad der skal gøres, hvilket det jo netop er Udvalgets Arbejde at søge Svar paa. Det benægtedes fra Regeringens Side, at Udvalget var paakrævet, fordi alt var oplyst, som trængte til Oplysning, og fordi der i Hovedsagen var gjort, hvad der med Rimelighed kunde gøres. Man var fremdeles rede til at hjælpe, hvor det var rimeligt, men store Ting kunde det ikke blive, og allerførst maatte man afvente, hvad man kunde enes om at foretage for at afhjælpe hele Landets Nød. Det er altsaa Regeringens Standpunkt, og det er det, som det ærede Medlem Hr. A. Svensson kaldte en stor Skuffelse for de nye Landsdele, og med Rette, for naar det skal være det sidste Ord i Sagen, ser Nordslesvig den allerstørste Nød og Ruin af utallige Eksistenser i Møde. Det vilde ogsaa betyde, at Danmark ikke magtede den Opgave, som det overtog, da det indlemmede Nordslesvig i sit Rige. Men Regeringen i Dag at maatte sige: Vi gjorde, hvad vi kunde — saa kan i det mindste Nordslesvig ikke slaa sig til Ro med denne Erklæring, og Udvalgets Opgave: at søge Forholdene oplyst, vil komme til at staa tilbage for den Hovedopgave at svare paa Spørgsmaalet, om det, der er gjort, virkelig er alt eller dog det væsentlige, der kan og maa gøres. Jeg slutter mig fuldkommen til det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen, der har sagt, at det var Viljen, det kom an paa. Det er det Spørgsmaal, der skal besvares, om man vil hjælpe, eller om man ikke vil, maaske ogsaa, om man kan eller ikke kan.

Fordi Statsministerens Svar er en saa stor Skuffelse, og fordi jeg kunde tænke mig, at Udvalgets Svar kunde blive et væsentligt andet, vil jeg stemme for, at Udvalget nedsættes. Jeg vil det særlig, fordi i Udvalget, som det er tænkt, vilde Nordslesvig kunne komme til at sige sin Mening bedre og grundigere end her. Maaske kunde ogsaa Statsministeren imidlertid komme i Tanker om, at han selv før har set anderledes paa Forholdene end i Dag. Jeg kender et Brev, Statsministeren lod skrive til en Landmand i Nordslesvig den 20. Marts 1933, som bærer Karakter af at være bestemt for Offentligheden, og som jeg med Formandens Tilladelse gerne vilde oplæse:

„I Anledning af Deres Brev af 17. ds. skal jeg herved fra Statsministeren henvise til, at der meget snart kan ventes gennemført Love om Rentesænkning, fleraarigt